

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4735/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелица Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., чији је пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1418/2019 од 02.10.2019. године, у седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1418/2019 од 02.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1418/2019 од 02.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 165/18 од 26.09.2018. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да су уговор о деоби непокретности са овереним потписима уговарача Ов 1. ./11 од 28.03.2011. године и анекс истог под Ов 1. ./11 ништави, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезана је тужила да на име трошкова парничног поступка туженом плати износ од 36.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1418/2019 од 02.10.2019. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке. Другим ставом изреке, усвојена је жалба туженог и преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом првостепене пресуде и обавезана тужила да туженом на име трошкова парничног поступка туженом исплати износ од 81.475,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке, до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији

одлучује као изузетно дозвољеној, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на злоупотребу приликом овере потписа уговарача и предмет тужбеног захтева, заправо оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о деоби поднета је 31.01.2018. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 755.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**